

je, da se udajo kmalu tudi čisti pravaši. Potem bodo lahko nasprotniki sedanje vlade bolj krepko nastopali.

Narodnostno razmerje na Ogrskem. Madjarski pisatelj Pavel Balog piše, da ima Ogrska v vsem 12.686 občin, izmed katerih je 4718 madjarskih, 2981 rumunskih, 2711 slovaških, 1144 nemških, 612 maloruskih, 149 srbskih, 237 hrvaških, 147 slovenskih in 17 raznojezičnih. Madjari so pridobili od predzadnjega ljudskega štetja 261 občin, a izgubili so 456, dobili pa so več občin Rumuni, Slovaki, Nemci in Čehi. Slovenci so izgubili 2 občini, pridobili pa nič.

Črnagora. V Cetinju je umrl vojvoda Peter Vukotić, oče sedanje črnogorske knežije Milene.

Turčija se oborožuje. Iz Carigrada se poroča, da se je sultan udal onim strankam, ki hočejo vojsko. Vsled tega odpošlje Turčija mnogo vojaških čet na makedonsko mejo.

Tudi Albanija se oborožuje. Tudi Albanci ječijo na Balkanu pod turško vlado. Listi poročajo, da je črnogorska finančna policija blizu Njeguša zasačila cel zaboj albanških zastav, ki so bile namenjene v Albanijo, kamor se utihotaplja tudi mnogo orožja.

Bolgarija in Makedonija. Ruski diplomatski zastopnik v Bolgariji, Bahmetjev, je odpotoval iz Zofije, glavnega mesta Bolgarske. Različne vesti krožijo o njegovem odhodu. Nekateri pravijo, da se je njegova soproga preveč zavzemala za Makedonce in da je ruska vlada hotela temu konec storiti, drugi pa, da se je sprl s knezom Ferdinandom. Zadnje je verjetneje. Kajti ruska vlada je najboljšega pomočnika Bahmetjeve žene, mladega uradnika Čapraškova, odlikovala s Stanislavskim redom. To je vendar očitna pohvala njegovega delovanja za makedonsko ljudstvo. Makedonci so prepričani, da turška vlada ne bo v njihov prilog ničesar storila, zato se celo javno pripravljajo na neizogibne nemire v spomladi. Makedonski ustaški odbor v Zofiji hoče najeti veliko posojilo. Sto zofijskih meščanov je pripravljenih prevzeti poroštvo.

Kako se v Makedoniji dela. Turške zverine gospodarijo neusmiljeno v Makedoniji. V vasi Godlevu so poveljniku Anki effendiju vojaki pripeljali tri žene: Najdo Zaharjevo, Katarino Nefitovo in Sofijo Zaharjevo. Ko jih je posilil, jih je podaril svojim vojakom. V Bačevu so hoteli v harem znanega razbojnika Bakija privedi več ženskih. Te se niso hotele poturčiti. Nato so jih turški vojaki posilili. Tam so pobili mnogo žen in otrok ter 38 kmetov. Hiše so požgali, živino odgnali. V vasi Belinu so bili mučeni: Nikolio Vasiljev, pop Ivan, kateremu so iztrgali pol brade, Blago Madolen, kateri je iz obupa poizkusil samoumor, a so ga tovariši preprečili, in mnogo drugih. Tako Turek »reformira« v Makedoniji.

Nasilstva v Makedoniji. O nečuvenih grozovitostih turških reformatorjev v vilajetu Kirkissi dohajajo nezasišena poročila. V tem okraju so do sedanjosti turške kročnike nadomestili z albanskimi roparji. Ti razvijajo pravo pravcato »reformatorično« delavnost. Nihče v onem okraju si ne upa iz kraja v kraj, ker niti po dnevi ni varen pred napadi od strani »varuhov reda«. Ženske si ne upajo niti na dvorišče, ker so v vedni nevarnosti pred skrunitelji. Če se kdo po noči vrača v mesto ali vas, ga primejo takoj kot vstaša ali člana makedonskega odbora. Če se hoče oprostiti, mora albanskemu policijskemu šefu plačati deset turških funtov, takozvano »reformirano« takso. Ako pa ne more plačati, ga obsodijo in odvedo v kako azijsko ječo. Na ta način so v dobi zadnjih dveh let obsodili v trdnjavo 137 oseb na pet do deset let. Mej temi so večinoma kmetje, a tudi štirje duhovniki in 21 učiteljev. Splošna sodbja mej ondotnim prebivalstvom o novih »reformah« je ta, da bi bilo »mnogo bolje, ko bi sultan ne bil velel uvesti novih reform«.

Razne politične novice. Saksonski prestolonaslednik, kateremu je ušla žena z učiteljem Gironom, se je odpovedal prestolonasledstvu in vsem vojaškim častem. Prestolonaslednik je postal njegov sin Jurij. — Zopet se govori, da se Kreta zjedini z Grško. — Na Moravskem bode letos katoliški shod.

Dopisi.

Kapela pri Radencih. (Naši feuerberkarji.) Pri Kapeli imajo poleg drugih potrebnih in koristnih društev seveda tudi feuerberkarje. Njihovi sosede Jurjevčani imajo že precej časa »Gasilno društvo« s slovenskimi povelji — a Motnarci in Hraševci še vedno komandirajo »Rechts um!« Nam se zdi to Recht dumm! Pa menda se jim to bolj prilega, pustimo jim to veselje! Predzadnje nedeljo so imeli ti feuerberkarji pri Kapeli v neki gostilni »bal«. Imel sem nekaj opraviti tam blizu, in šel sem mimo. Že od daleč začujem neko rjojenje. Saj pa menda nimajo kje kakih medvedov zaprtih, mislim si, pa grem dalje. Ko pridem bližje, sele spoznam, da feuerberkarji in njih pristaši heujlajo in nemški pojejo. Iz same radovednosti stopim notri. Že pri vratih mi ponudijo neki črno-rudeči-zolti trak — nemško trobojnico in mi jo hočejo pripeti na prsi. A jaz se lepo zahvalim, — glejte — zdaj so mi dali slovenskega. Ko pogledam po hiši, vidim mlado in staro, nekateri imajo nemške, drugi slovenske trakove. Jemnasta — mislim si — to so slovenski feuerberkarji in njihov »bal«! Feuerberkarji so seveda pridno gasili žejo s pivom. To je njihova stara pravica! Nekateri naši posilince bi radi nemški govorili! Pa ne znajo dobro in jo, kake kozle streljajo včasih; da bi vedeli ti siromaki, kako se jim Nemci za hrbotom smejejo, kadar jih slišijo nemški govoriti! Eden takih si je dal napraviti celo nemški napis na svojo prodajalnico N. N. Fleischeier! Ko so se mu vsi smejali, dal je popraviti in zdaj ima: N. N. Fleischauer. Neka občina je imela dozdaj samo slovenski pečat, na sredi pečata pa konja. V tisti občini so bili nekdanje najboljši kmetje. Pa glejte, kaj si izmislijo naši možje! Dajo si napraviti s a m o n e m š k i pečat — konja seveda tudi vržejo vun! Rihtarovanje, denite si zdaj osla namesto konja v pečat!

To sem vam napisal, sosede Kapelčani, in feuerberkarji hrašenski ter motnarški. Veseli pa me, da je vaša mladina tako prebujena. — Mladina, naprej!

Iz Žabjegrada. Nikar se ne čudite, gospod urednik, ker od tukaj še ni bilo kakega dopisa. Pa je tudi res kaj prijazen kraj, zato tako malokdaj pridem iz svoje koče. Sedaj ob Svečnici, tako sem si mislil, se še medved obrne v svojem brlogu, zakaj bi se pa jaz ne. Uberem toraj pot pod noge in hajdi v Staritr, da si kupim mila, ker kdor se s Petričevim milom umiva, do smrti živi. Hitro zberem svojo sapo, kar mi je še ostalo, — ker sem strašno nadušljiv — ter krevsam v tamošnjo trgovino. Pa kar pogled mi je vzelo, ko vidim nad rumeno omario za pisma blesteč napis: Briefmarken. Menda misli gospod trgovec, da smo v blaženi Nemčiji. Ko tako premišlujem preteklost Starega trga, primahajo naravnost od župnišča moji sosede iz Žabjegrada. Kapa kosmata, sem si mislil, to pa bo gotovo gostija. In nisem se varal. Moj dobrovoljni sosed mi je razodel, da se bo poročila tukajšna pevka in tamburašinja Ant. Štruc z vrlo narodnim kmetom Šimonom Pečolar. Kar srce se mi je smejalo, ko sem se domislil dobre gostije, ki mi gotovo ne izostane. Da bi bilo srečno! Moj sitni tovariš g. Želodec me je začel naganjati za dobro kosilo. Poslovim se toraj od Starega trga ter krevsam v Slovenjgradec. Kar naravnost uberem pot v kmetijsko zadruho, ker tu imajo najboljšo pečenko. Med raznimi pogovori pravil mi je tamošnji oštir, da so pred

nedavnim časom predstavljali starotrški mladeniči igro »Sanje«. Udeležba je bila velika. Bog naj živi vas, mladeniči in dekleta, le večkrat se predstavljajte kako igro! Bog in domovina! Sedaj pa z Bogom, da ne bo spis predolg, sicer pridejo gospod urednik s škarjami in ga prikrajšajo.

Žabengraški ogljar.

Iz Sevnice ob Savi. (V zagovor gospoda župana.) Dne 11. prosinca t. l. se je vršila izvolitev župana in občinskih svetovalcev. Županom izvoljen je bil enoglasno poprejšnji g. župan Mijo Štarkl, njegovim namestnikom g. notar Franc Vršec. Občinski svetovalci so: Anton Kragl, tržan in posestnik, Franc Volaušek, Janez Krajnc in Anton Koren iz kmečke okolice. Kakor izvolitev občinskih odbornikov tudi izvolitev občinskih svetovalcev ni vsem po volji, in tega — kakor se sliši marsikje v trgu — je kriv gospod župan. Dotični, ki to govorijo, sklepajo pa to iz tega, ker je gospod župan izjavil na dan izvolitve, da se mu očita z več strani, da drži s kmetom, kar je pa on očitno pripoznal, da je res. Da, res je, in mi še pripomnimo, da gospod župan ne drži samo s kmetom, ampak on je mož, kateri ljubi pravico, njemu so vsi jednaki, zatorej želi vsem dobro. Da bi bil pa on delal za kulisami, to je pa velika laž. Kar smo kmetje dosegli, smo dosegli iz lastne volje, ne na voljo gospoda župana ali kakega drugega tržana. Saj bi bili lahko storili še več, pa za zdaj dobro! Tistim, ki imajo kaj očitati gospodu županu, kličemo v premislek pregovor, ki pravi: Sloga jači, nesloga tlači.

Kmečki odborniki.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Imenovanje. Provizorni okrajni glavar v Slovenjgradu, gosp. Anton Capek, je imenovan definitivnim okraj. glavarjem. Istotako je imenovan okrajnim glavarjem namestniški tajnik in vodja okrajnega glavarstva v Ptuj, g. Anton Underrain pl. Meysing.

Mariborske novice. V kn. šk. dijaškem semenišču je bila na Svečnico, dne 2. febr. papeževa jubilejna slavnost, katero so počastili s svojo navzočnostjo tudi mil. gospod knez in škof dr. Mihael Napotnik. Slavnostni spored je obsegal govor, petje, tamburanje in gledališko igro: »Dr. Vseznal in njegov sluga Štipko Tiček«. Pač ni treba omenjati, da so mladi slavitelji svojo nalogo izbornorešili. — V soboto zvečer so se stepli v tukajšnji gostilni fantje, da je morala priti policija. Ti so aretirali dva največja razgrajča, kar so pa hoteli ostali zabraniti. Nastala je pravcata bitka med policajema in razgrajči. Policaja sta se branila s sabljo, dokler ni bila jednemu zbita z roke. Nato je ta prijel za revolver ter trikrat na fante ustrelil, ki so šele nato zdaj začeli bežati. Policaja sta bila vsa raztrgana in opraskana in tudi več fantov je bilo ranjenih. Drugi dan so jih pa privedli orožniki. Fantje so večinoma iz Leitersberga. — Delavca Ferdinand Pisk in Franc Kopic sta bila kaznovana prvi z enim letom drugi z 8 meseci težke ječe, ker sta 6. decembra l. l. razsajala po mariborskih ulicah. Jožef Peitler je dobil 14 dni v njegova sestra 6 tednov zapora, ker sta takrat policaja psovala.

Iz Vuhreda. Kako spoštovan in priljubljen je bil pokojni gospod Janez Pahernik, pokazal je njegov pogreb dne 28. januarja, katerega se je udeležila nebrojna množica ljudi. Sprevod je vodil z 10 drugimi duhovniki nadžupnik in dekan konjski, č. g. Franc Hrastelj, ki je tudi imel v cerkvi pretresljiv nagovor. Pri sprevodu so bili nadalje gospodje: dekan marenberski, Avguštin Hecl, dekan vuzeniški, Henrik Verk, okrajni glavar slovenjegraški, Capek, državni in deželni poslanec Franc Robič, dež. poslanec